

32004R0658

8.4.2004

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 104/67

REGULAMENTUL (CE) NR. 658/2004 AL COMISIEI**din 7 aprilie 2004****de instituire a măsurilor de salvagardare definitive împotriva importurilor anumitor citrice preparate sau conservate (mandarine etc.)**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 3285/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 privind regimul comun aplicabil importurilor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 518/94 ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2474/2000 ⁽²⁾, în special articolele 7 și 16,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 519/94 al Consiliului din 7 martie 1994 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1765/82, (CEE) nr. 1766/82 și (CEE) nr. 3420/83 ⁽³⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 427/2003 ⁽⁴⁾, în special articolele 6 și 15,

după consultarea comitetului consultativ instituit prin articolul 4 din Regulamentele (CE) nr. 3285/94 și, respectiv, (CE) nr. 519/94,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) La 20 iunie 2003, guvernul spaniol a informat Comisia că evoluția importurilor de citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) părea să facă necesară recurgerea la măsuri de salvagardare, în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 3285/94 și (CE) nr. 519/94. Acesta a prezentat Comisiei informații privind probele disponibile stabilite în temeiul articolului 10 din Regulamentul (CE) nr. 3285/94 și a articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 519/94 și a solicitat acesteia să adopte măsuri de salvagardare, în temeiul acestor instrumente.
- (2) Spania a susținut că importurile produsului în cauză au cunoscut recent creșteri substanțiale și rapide, atât în cifre absolute, cât și în raport cu producția și consumul comunitare. Aceasta a adăugat că mărirea volumului importurilor în Comunitate a avut un efect negativ asupra nivelului prețurilor în Comunitate, precum și asupra cotei de piață deținute și asupra cantităților vândute de către producătorii comunitari, cauzând un prejudiciu grav acestora din urmă. Spania a insistat, de asemenea, asupra adoptării de urgență, de către Comunitate, a unor măsuri de salvagardare.
- (3) Comisia a informat toate statele membre asupra situației și le-a consultat în ceea ce privește condițiile și modalitățile de import, evoluția importurilor, prejudiciul și amenințarea cu un prejudiciu grav, precum și în ceea ce privește diferitele aspecte ale situației economice și comerciale cu privire la produsele comunitare în cauză.
- (4) La 11 iulie 2003 Comisia a deschis o anchetă cu privire la prejudiciu sau la amenințarea cu un prejudiciu grav suportat de producătorii comunitari de produse similare sau direct concurente cu produsul importat.
- (5) La finalul unei anchete preliminare, Comisia a instituit, prin Regulamentul (CE) nr. 1964/2003 ⁽⁵⁾, măsuri de salvagardare provizorii împotriva importurilor anumitor citrice preparate sau conservate (mandarine etc.).

⁽¹⁾ JO L 349, 31.12.1994, p. 53.

⁽²⁾ JO L 286, 11.11.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 67, 10.3.1994, p. 89.

⁽⁴⁾ JO L 65, 8.3.2003, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 290, 8.11.2003, p. 3.

- (6) Comisia a continuat ancheta cu privire la produsul în cauză și i-a informat oficial despre aceasta pe producătorii-exportatori și importatorii notoriu interesați, precum și pe asociațiile lor reprezentative, pe reprezentanții țărilor exportatoare și pe producătorii comunitari.
- (7) Un anumit număr de producători-exportatori, de producători comunitari și de importatori au prezentat observații în scris. Toate părțile interesate care au solicitat să fie audiate în termenul stabilit și care au arătat că pot fi afectate de rezultatul procedurii și că există motive speciale pentru a fi audiate, au fost audiate. Comentariile prezentate oral și în scris de către părți au fost examinate și luate în considerare, în scopul stabilirii concluziilor definitive. Comisia a căutat și verificat toate informațiile considerate necesare în scopul unei hotărâri definitive.

2. REZULTATELE ANCHETEI

2.1. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR SAU DIRECT CONCURENT

2.1.1. Produsul în cauză

- (8) Produsele cu privire la care a fost informată Comisia că măsuri de salvagardare sunt necesare datorită evoluției importurilor acestora sunt anumite mandarine preparate sau conservate (inclusiv tangerine și satsumas), clementine, wilkings și alți hibrizi similari de citrice, fără adaos de alcool, cu adaos de zahăr (denumite în continuare „produs în cauză”).
- (9) Produsul în cauză este clasificat în prezent la codurile NC 2008 30 55 și 2008 30 75. Aceste coduri corespund produsului în cauză în ambalaje directe, cu un conținut net peste, respectiv, sub 1 kilogram (kg).
- (10) A rezultat din anchetă că produsul în cauză se obține prin decojirea sau prin tăierea anumitor soiuri de citrice mici (în special satsumas), care se introduc apoi într-un sirop de zahăr (14-16 %) înainte de a fi ambalate. Decojirea și tăierea pot fi efectuate cu mâna sau la mașină.
- (11) Produsul în cauză există sub diferite greutăți și răspunde în același timp cererii pieței de consum, industriei alimentare și sectorului de catering. Cea mai mare parte a pieței de consum este dominată de conservele cu o greutate netă de 312 grame (g) (175 g greutate netă fără sirop), cu toate că ambalajele de 850 g (480 g) câștigă teren. Ambalajele cu conținut mare, în special cele de 2,65 kg (1 500 g) și de 3,1 kg (1 700 g) sunt utilizate de industria alimentară și sectorul de catering, cel mai vândut fiind cel de 2,65 kg
- (12) Satsumas, clementinele și alte citrice mici sunt de obicei cunoscute sub denumirea colectivă de „mandarine”. Majoritatea acestor soiuri pot fi consumate în stare proaspătă sau pentru producția de sucuri sau de conserve. Acestea sunt similare și, în fapt, mandarinele (inclusiv tangerinele și satsumas), clementinele, wilkings și hibrizii similari de citrice proaspete sunt încadrate la același cod NC cu șase cifre (0805 20).
- (13) Anumiți producători-exportatori au susținut că toate fructele în conserve, și nu numai mandarinele, ar trebui să fie tratate ca un singur și unic produs importat în cauză.
- (14) Comisia a respins acest argument și a confirmat că există o diferență între conservele de mandarine și celelalte tipuri de conserve de fructe. Fructele proaspete din care sunt obținute aceste alte tipuri de conserve de fructe sunt încadrate la alte coduri cu șase cifre din Nomenclatura Combinată. În timp ce este adevărat că respectivele conserve de mandarine și de alte fructe sunt încadrate la codul SA 2008, acesta cuprinde, de asemenea, diverse alte produse. Prin urmare, faptul de a fi încadrat la codul SA 2008 nu se consideră ca un factor important în sine. Chiar dacă este adevărat că diferitele tipuri de conserve de fructe (o singură varietate sau un amestec de fructe) prezintă anumite caracteristici comune (durată lungă de conservare, conservare în sirop de zahăr sau în suc de fructe, de exemplu), gustul lor, consistența pulpei, dimensiunea, forma și culoarea sunt diferite și nu pot să se substituie cu ușurință conservelor de mandarine. Cu toate că este vorba, în toate cazurile, de produse alimentare, destinațiile lor finale principale diferă, de asemenea. În plus, procesul de fabricare este diferit pentru fiecare produs (în funcție de faptul că fructele trebuie să fie uscate, decojite, tăiate, tranșate, segmentate sau nu).

- (15) S-a invocat, de asemenea, că fructele preparate sau conservate, pe de o parte, și fructele proaspete, pe de altă parte, constituie un singur și unic produs importat în cauză. Acest argument a fost și el respins. Clasificarea tarifară cu patru cifre a fructelor preparate și conservate este diferită de cea a fructelor proaspete. Fructele proaspete nu sunt transformate și au o durată de conservare limitată. Acestea sunt în general spălate, decojite, fără sâmburi, tranșate, tăiate sau altfel transformate de utilizatorul final. Se consideră, în general, că acestea prezintă caracteristici diferite (gust, consistența pulpei etc.) de cele ale fructelor preparate și conservate și că sunt destinate altor utilizări.
- (16) În ciuda faptului că produsul în cauză poate fi obținut din mai multe tipuri de citrice mici care se pot distinge, că există sub forma diverselor calități și că este împachetat în ambalaje directe de diferite dimensiuni, din ancheta Comisiei reiese că toate aceste variante au caracteristici fizice și sunt destinate unor utilizări și aplicații identice sau similare. Comisia concluzionează, prin urmare, că toate constituie un singur și unic produs încadrat la codurile NC precizate anterior.

2.1.2. Produse similare sau direct concurente

- (17) Comisia a examinat dacă produsul fabricat de producătorii comunitari (denumit în continuare „produs similar”) este similar cu produsul în cauză.
- (18) Produsul în cauză se prezintă în diferite calități, cea mai răspândită conținând aproximativ sau mai puțin de 10 % bucăți tăiate (calitate denumită „extra”). Toate celelalte sunt denumite „standard”. Anumiți exportatori și importatori care au cooperat au subliniat că, fructele fiind decojite cu mâna, conservele de mandarine importate din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”) conțineau în general mai puține bucăți tăiate decât conservele originare din Uniunea Europeană și că erau, prin urmare, de mai bună calitate. Cu toate acestea, deși majoritatea importurilor sunt originare din RPC, probele privind calitatea reală/calitatea percepută a produsului în cauză și a produsului similar sunt contradictorii, astfel încât argumentul privind diferența de calitate nu a putut fi susținut:
- un importator comercializa mărci de o calitate superioară și mărci de calitate inferioară ale produsului în cauză. Din verificare a rezultat că în 2002 acest importator a cumpărat din Spania cantități puțin mai ridicate ale produsului cu o marcă de calitate superioară decât din RPC, de unde a importat totalitatea produselor sale cu mărci de calitate inferioară;
 - pentru a garanta calitatea produselor lor și respectarea celor mai stricte standarde de igienă, producătorii comunitari au investit considerabil în ample programe de modernizare, astfel încât procesele lor de fabricare sunt larg automatizate. Aceștia au subliniat că, îndoindu-se de rigoarea controalelor de igienă efectuate în timpul procesului de punere în conserve a produselor importate, consumatorii din unele țări preferă conservele de mandarine de origine comunitară.
- (19) În aceste circumstanțe, Comisia concluzionează că nu există o diferență semnificativă între calitatea reală sau percepută a produsului în cauză și a produsului comunitar, chiar dacă există o mică diferență atât la nivelul calității reale, cât și al calității percepute.
- (20) Pentru a ajunge la concluziile sale, Comisia a ținut cont, în special, de următoarele elemente rezultate în urma anchetei:
- (a) produsul importat și produsul comunitar au aceeași clasificare tarifară la nivel internațional (cod SA cu șase cifre). În plus, acestea prezintă caracteristici fizice (gust, dimensiune, formă, consistența pulpei etc.) identice sau similare. Există anumite diferențe din punct de vedere al calității, dar în general acestea nu sunt percepute de consumatori. În afară de aceasta, lipsa menționării originii pe eticheta anumitor produse importate vândute pe piața europeană permite cu dificultate consumatorilor să distingă produsele comunitare de produsele importate;

- (b) produsul importat și produsul comunitar sunt vândute prin canale de distribuție similare sau identice, cumpărătorii au acces cu ușurință la informațiile privind prețurile, iar concurența între produsul în cauză și produsul producătorilor comunitari se manifestă, în principal, la nivelul prețurilor;
- (c) produsul importat și produsul comunitar sunt destinate unor utilizări finale identice sau similare; prin urmare, este vorba despre produse de înlocuire, substituibile și ușor interschimbabile;
- (d) produsul importat și produsul comunitar sunt amândouă percepute de către consumatori ca mijloace alternative de a satisface o nevoie sau o cerere specifică, iar din acest punct de vedere, diferențele semnalate de anumiți exportatori și importatori sunt elemente minore.
- (21) Având în vedere cele menționate anterior, Comisia a ajuns la concluzia că, în ciuda prețurilor diferite privind caracteristicile și calitățile produsului, semnalate în observațiile anterioare, produsul importat și produsul comunitar sunt similare.

2.2. DEFINIȚIA PRODUCĂTORILOR COMUNITARI

- (22) Producția comunitară totală a produsului în cauză este de aproximativ 40 000 tone pentru sezonul de punere în conserve 2002/2003. Totalitatea acestei producții se concentrează în Spania.
- (23) Cei opt producători (de conserve) comunitari care au cooperat deplin la anchetă sunt toți membri ai asociațiilor regrupate în cadrul FNACV (Federația Națională a Asociațiilor din Industria Conservei Vegetale). În 2002/2003, producția comunitară totală a produsului în cauză s-a ridicat la 39 600 tone, din care 34 150, respectiv mai mult de 85 %, a fost realizată de producătorii menționați anterior. Aceștia din urmă reprezintă, prin urmare, o proporție majoră a producției comunitare totale, în sensul articolului 5 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 3285/94 și al articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 519/94. Prin urmare, aceștia sunt considerați ca fiind producători comunitari, în sensul prezentei proceduri.

3. CREȘTEREA IMPORTURILOR

3.1. INTRODUCERE

- (24) Comisia a investigat dacă produsul în cauză este importat în Comunitate în cantități atât de mari (în cifre absolute sau în raport cu producția comunitară totală) și/sau în astfel de condiții sau modalități încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav producătorilor comunitari. În această privință, Comisia s-a concentrat asupra importurilor produsului în cauză efectuate în cursul celei mai recente perioade pentru care erau disponibile date. Următorul tabel arată evoluția importurilor pentru fiecare an din 1998/1999 în 2002/2003.

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Importuri în Uniunea Europeană	16 347	17 573	20 335	44 804	44 813
Producție comunitară	81 869	75 767	60 462	60 329	39 600
Importuri/producție (în %)	20 %	23 %	34 %	74 %	113 %

3.2. VOLUMUL IMPORTURILOR

- (25) Între 1998/1999 și 1999/2000, importurile au crescut cu aproximativ 7 %. În anul următor, respectiv 2000/2001, nivelul creșterii acestora a fost de aproximativ 16 %, atingând 20 335 tone. Între 2000/2001 și 2001/2002 importurile au înregistrat o creștere masivă. În cursul unui an, acestea au crescut cu 120 %, ceea ce le-a dus la 44 804 tone, reprezentând cu mai mult de 2,5 ori nivelul lor din 1998/1999. Importurile s-au menținut aproape de acest nivel în sezonul de punere în conserve 2002/2003.

Aceste tendințe sunt confirmate de cele mai recente date disponibile. Informații recente arată că importurile în Uniunea Europeană au ajuns la aproximativ 54 000 tone în 2003 (ultima perioadă pentru care sunt disponibile date) și la un nivel record de peste 17 000 tone în ultimul trimestru, în ciuda măsurilor de salvagardare provizorii instituite la 9 noiembrie 2003.

- (26) În raport cu producția comunitară totală, importurile au crescut de la 20 % în 1998/1999 la 34 % în 2000/2001, la 74 % în 2001/2002 și la 113 % în 2002/2003. Această tendință este confirmată de cele mai recente informații.

3.3. COTA DE PIAȚĂ A IMPORTURILOR

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Cota de piață a importurilor (în %)	20 %	24 %	31 %	56 %	62 %

- (27) Cota de piață deținută de importuri a crescut între 1998/1999 și 2000/2001, de la 20 la 31 %, înainte de a se dubla practic și de a ajunge la 56 % în 2001/2002. Aceasta a crescut în continuare în 2002/2003, reprezentând 62 % din consum. Comisia a concluzionat că aceste creșteri intervenite într-un trecut apropiat pot fi considerate subite, bruște și importante în raport cu evoluția observată în sezoanele precedente de punere în conserve.

4. PREȚUL IMPORTURILOR

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Preț în EUR/tonă	631	670	792	691	605

Sursa: Eurostat.

- (28) Prețul mediu (CIF, frontiera Uniunii Europene) al produsului importat a crescut cu 6 % între 1998/1999 și 1999/2000 și cu 18 % între 1999/2000 și 2000/2001, înainte de a scădea cu 13 %, la 691 EUR/tonă, în 2001/2002. Prețul mediu a continuat să scadă puternic în 2002/2003, ajungând la 605 EUR. Comisia observă că, deși prețurile au crescut în 2000/2001, principala creștere a importurilor a intervenit în 2001/2002, într-un context al scăderii prețurilor, și că prețurile au continuat să scadă puternic (cu 12 %) în 2002/2003.
- (29) Tendința de scădere a prețurilor este confirmată de cele mai recente date disponibile. Informațiile actualizate comunicate de importatori privind evoluția prețurilor de import, a prețurilor de revânzare și a cantităților pentru perioada cuprinsă între aprilie și decembrie 2003 arată că prețurile au scăzut cu încă 13,5 % în această perioadă. Exporturile de conserve de mandarine fiind în general facturate în dolari americani (USD), scăderea dolarului american în raport cu EUR a contribuit la scăderea prețurilor. Din aprilie în decembrie 2003, cursul de schimb s-a stabilit la 1,15 dolari pentru un euro, în medie, în comparație cu 1,08 dolari pentru un euro în 2002/2003, ceea ce corespunde unei scăderi de 6,6 %. Nivelul general al prețurilor scăzând cu 13,5 %, această scădere nu poate fi imputată în întregime evoluției cursului de schimb. Rezultă, de asemenea, scăderi efective ale prețurilor intervenite în cursul lunilor care au precedat și urmat imediat instituirea măsurilor provizorii.
- (30) Evaluând evoluția probabilă a prețurilor în viitor, Comisia observă, de asemenea, că la 5 ianuarie 2004 (respectiv, după instituirea măsurilor provizorii), primul comerciant cu amănuntul de satsumas din Germania a scăzut prețul unei cutii de conservă standard de 314 mililitri (ml) de la 0,35 la 0,29 EUR.

5. EVOLUȚIA NEPREVĂZUTĂ A CIRCUMSTANȚELOR

- (31) În ultimii cinci ani, diferite evenimente au determinat o creștere bruscă a importurilor produsului în cauză, în special a celor provenite din RPC. Această succesiune de evenimente era imprevizibilă în momentul încheierii Runderi Uruguay. Este necesar să se noteze că analiza se concentrează pe RPC, deoarece peste 98 % din importurile comunitare ale produsului în cauză sunt originare din această țară.
- (32) Până la mijlocul anilor 1990, RPC dispunea de capacități de producție suficiente pentru satisfacerea cererii interne și pentru a exporta către piețele sale de export cele mai importante și cele mai rentabile, respectiv Japonia și Statele Unite ale Americii (coasta de vest). Exporturile sale către Comunitate erau scăzute și relativ stabile.
- (33) Tabelul următor prezintă o estimare consumului mondial, precum și a capacităților de producție, a producției, exporturilor și consumului intern chinez pentru sezoanele de punere în conserve 1998/1999-2002/2003. Cifrele se exprimă sub formă de indici, consumul mondial estimat pentru perioada 1998/1999 fiind egal cu 100.

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Consumul mondial	100	115	113	137	141
Capacitățile de producție chineze	70	96	113	139	148
Producția chineză	57	82	86	109	124
Consumul intern chinez	5	9	12	16	20
Totalul exporturilor chineze (estimare)	48	65	70	96	104

Sursă: Eurostat și alte informații publice, precum informațiile comunicate în timpul anchetei. Cifrele sunt prezentate sub formă de indici, deoarece partea care a comunicat datele privind RPC a cerut respectarea confidențialității.

- (34) În 1998/1999, consumul intern chinez era egal cu 5, în timp ce capacitatea de producție era de 70, cu o producție reală de 57 (depășind, prin urmare, cu mult ceea ce era necesar satisfacerii nevoilor interne). În 2002/2003, consumul intern chinez a crescut la 20, dar capacitatea de producție a crescut la 148, pentru o producție reală de 124 (88 % din consumul mondial estimat). Cu toate că consumul chinez a crescut rapid, acesta rămâne scăzut în termeni reali. În același timp, consumul mondial a crescut, dar într-un mod progresiv (aproximativ 7 % pe an). În aceste circumstanțe, nimic nu permitea să se prevadă că respectiva capacitate a producției chineze ar crește cu 16 % pe an, depășind consumul mondial în 2002/2003 și nelăsând nici un loc pentru alți producători. Deoarece consumul intern chinez nu depășea 20, este evident că atât capacitatea de producție, cât și producția au mărit presiunea asupra RPC să exporte cantități foarte mari (în fapt, exporturile au depășit valoarea dublă, crescând de la 48 la 104 în perioada în cauză). Pentru a pune aceste cifre în perspectivă, s-a observat că în 2002/2003 exporturile chineze au reprezentat mai mult de trei ori consumul comunitar total estimat pentru acel an.
- (35) Se observă că litigiul comercial între Uniunea Europeană și Statele Unite în legătură cu prezența hormonilor în carne a fost un factor al creșterii exporturilor chineze în Uniune. Lista produselor pe care Statele Unite își propunea să le supună unor măsuri de represalii cuprindea și produsul în cauză. Se pare că producătorii chinezi au văzut în aceasta o posibilitate de a-și crește în mod substanțial exporturile către Statele Unite, pentru a înlocui produsul comunitar, ceea ce a încurajat considerabil expansiunea capacităților chineze de punere în conserve. Dat fiind că această perspectivă nu s-a concretizat, RPC s-a confruntat cu importante capacități excedentare, pentru care a trebuit să găsească alte debușuri. Uniunea Europeană s-a dovedit a fi piața cea mai atrăgătoare și a fost ținta unor exporturi masive de origine chineză.

- (36) Politica monetară chineză, în temeiul căreia yuanul se schimbă cu dolarul Statelor Unite la un curs de aproximativ 8,28 yuani pe dolar, în ciuda diferențelor în perceperea valorii relative a celor două monede, a încurajat, de asemenea, exporturile. În aceste condiții, era foarte probabil că produsul în cauză va fi mai degrabă exportat decât vândut pe piața internă chineză. În plus, din cauza scăderii neașteptate a dolarului Statelor Unite în raport cu euro din octombrie 2000, yuanul a pierdut în valoare în raport cu euro, ceea ce a făcut piața europeană mult mai atrăgătoare pentru exportatorii chinezi.
- (37) În concluzie, rezultă din analiza Comisiei că evoluția neprevăzută a circumstanțelor care a cauzat creșterea importurilor în Comunitate este rezultatul mai multor factori concomitenți: creșterea fără precedent a capacității de producție chineze, ceea ce a exercitat o puternică presiune la export; posibilitatea ca măsurile de represalii prevăzute de Statele Unite în cadrul litigiului privind hormonii să excludă produsul comunitar de pe piața americană, ceea ce a încurajat creșterea capacității chineze și, prin urmare, a producției; schimbarea preferințelor consumatorilor din 2001 și politica de schimb a guvernului chinez, asociată cu scăderea dolarului Statelor Unite din octombrie 2000. Această combinație de factori, în mod clar imposibil de prevăzut la sfârșitul Rundei Uruguay, a creat condițiile pentru o creștere fără precedent a importurilor în Comunitate.

6. PREJUDICIUL GRAV

6.1. INTRODUCERE

- (38) Pentru a stabili dacă producătorii comunitari ai produsului similar au suferit un prejudiciu grav, respectiv o deteriorare generală semnificativă a situației lor, Comisia și-a finalizat evaluarea tuturor factorilor pertinenti, obiectivi și cuantificabili care influențează situația producătorilor comunitari. În special, pentru produsul în cauză, Comisia a examinat evoluția capacităților de producție, a producției, a utilizării capacităților, a ocupării forței de muncă, a productivității, fluxului de lichidități, a randamentului capitalului angajat, utilizării captive, stocurilor, consumului, vânzărilor, cotelor de piață, prețurilor, subcotării și rentabilității pentru perioadele 1998/1999-2002/2003.
- (39) Consumul comunitar este analizat, dar nu sub forma unui indicator al prejudiciului.

6.1.1. Consumul

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Consumul (în tone)	80 065	74 056	65 676	80 960	72 843

- (40) Consumul comunitar al produsului în cauză s-a stabilit pe baza vânzărilor totale realizate de producătorii comunitari și de alți producători ai Uniunii Europene și a totalității importurilor produsului în cauză în Comunitate, astfel cum apar acestea în statisticile Eurostat.
- (41) Între 1998/1999 și 2000/2001, consumul comunitar a scăzut cu 18 %, de la 80 065 la 65 676 tone. Între 2000/2001 și 2001/2002, acesta a crescut cu 23 %, pentru a atinge nivelul său cel mai ridicat pentru perioada în cauză (80 960 tone). În cursul ultimului sezon (2002/2003), consumul a scăzut cu 10 % în raport cu 2001/2002, apropiindu-se de nivelul de consum mediu observat pentru perioada în cauză (74 720 tone pe an).

6.1.2. Capacitățile de producție și utilizarea capacităților

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Capacități (în tone)	126 760	129 260	129 260	129 260	129 260
Utilizarea capacităților (în %)	65 %	59 %	47 %	47 %	31 %

- (42) Comisia a analizat capacitățile de producție ale producătorilor comunitari bazându-se pe capacitățile de producție pentru întregul sezon (de la 1 octombrie la 30 septembrie a anului următor). Produsul similar este fabricat din noiembrie în februarie în instalații de producție dintre care unele pot fi utilizate pentru transformarea altor fructe și legume în restul anului. Cu toate acestea, regiunile în cauză (Valencia și Murcia, Spania) nu produc nici un alt fruct sau legumă care poate fi transformată din noiembrie în februarie.
- (43) Ancheta a confirmat că, pentru toată perioada anchetei, capacitatea de producție teoretică totală estimată a rămas stabilă. Singura creștere înregistrată (de 2 %) a intervenit între 1998/1999 și 1999/2000.
- (44) Indicele de utilizare a capacităților s-a diminuat între 1998/1999 și 1999/2000, de la 65 la 59 %. Această scădere se explică în parte prin creșterea cu 2 % a capacităților, observată în același an, dar, în special, prin scăderea cu 7,5 % a producției, de la 81 869 la 75 767 tone. Indicele de utilizare a capacităților a pierdut încă 12 puncte procentuale în 2000/2001, scăzând la 47 %. Acesta a rămas stabil în următorul an, dar a coborât la 31 % (o scădere de 16 puncte procentuale) în 2002/2003. Diminuările indicelui de utilizare a capacităților din 1999/2000 corespund scăderii producției înregistrate în aceleași sezoane.

6.1.3. Producția comunitară totală

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Producție (în tone)	81 869	75 767	60 462	60 329	39 600

- (45) Producția comunitară totală a scăzut de la 81 869 tone în 1998/1999 la 60 329 tone în 2001/2002, înainte de a scădea cu 35 % suplimentar în cursul perioadei 2002/2003 și de a atinge nivelul cel mai scăzut în perioada examinată.
- (46) Tendința producției este confirmată de cele mai recente date disponibile (2003/2004), care indică o nouă scădere, la 26 165 tone (cifre parțiale). Producătorii comunitari nu pot să investească sau să se angajeze să producă decât în cazul în care dispun de comenzi anticipate ale principalilor clienți ai acestora, comenzi pe care nu le pot obține, deoarece prețurile lor nu sunt competitive.

6.1.4. Ocuparea forței de muncă

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Ocuparea forței de muncă (situație la sfârșitul perioadei)	2 502	2 441	2 462	2 419	2 343

- (47) Ocuparea forței de muncă aflată în legătură cu produsul în cauză s-a diminuat în 1999/2000, apoi a crescut ușor în 2000/2001, scăzând și mai mult ulterior în 2001/2002 și 2002/2003. La reducerea gradului de ocupare a forței de muncă înregistrat de producătorii comunitari trebuie să se adauge locurile de muncă pierdute în sectorul comunitar al conservelor de mandarine pentru perioada de cinci ani examinată, mai mulți producători abandonând această activitate înaintea deschiderii anchetei de salvagardare. S-a observat că mâna de lucru constă în mod esențial în lucrători sezonieri, motiv pentru care este necesară examinarea prezentului tabel, în raport cu următorul tabel privind orele lucrate.

6.1.5. Orele lucrate și productivitatea

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Ore lucrate	944 000	985 000	823 000	861 000	625 000
Productivitatea (ore lucrate/tone)	15,9	16,8	15,6	16,8	17,7

- (48) Efectul asupra ocupării forței de muncă în Comunitate reiese mai clar din analiza orelor lucrate, care ține seama de munca sezonieră. Numărul orelor lucrate permite, de asemenea, măsurarea productivității, cu mai multă precizie decât pentru măsurarea numărului persoanelor angajate.
- (49) În ansamblu, se poate observa o scădere constantă a numărului de ore lucrate. Pentru perioada cea mai recentă, s-a trecut de la 861 000 la 625 000, ceea ce corespunde unei scăderi cu 27 %. În ceea ce privește productivitatea, aceasta a scăzut ușor între 1998/1999 și 2001/2002, numărul de ore lucrate pe tonă produsă trecând de la 15,9 la 16,8. Productivitatea a scăzut în continuare în cursul ultimei perioade (2002/2003), cu 17,7 ore lucrate pe tona produsă. Trebuie observat că fluctuațiile productivității se explică în principal prin randamentul produsului proaspăt.

6.1.6. Fluxul de lichidități și randamentul capitalului angajat

Exercițiu	1998	1999	2000	2001	2002
Fluxul de lichidități (indice 1999 = 100)	2	100	80	116	- 4
Randamentul capitalului angajat	15,1	18,9	9,3	9,8	8,1

- (50) Fluxul de lichidități și randamentul capitalului angajat au putut fi examinate doar la nivelul societăților care au cooperat, care fabrică produsul în cauză (și nu în raport cu produsul în cauză) și sunt indicate pe un calendaristic. Acești indici sunt, prin urmare, mai puțin semnificativi decât alții, dar se poate totuși observa că fluxul de lichidități și randamentul capitalului angajat s-au diminuat substanțial în ultimul exercițiu financiar.

6.1.7. Volumul vânzărilor

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Volumul vânzărilor în Comunitate (în tone)	63 718	56 483	45 341	36 156	28 030

- (51) Vânzările produsului similar realizate în Comunitate de către producătorii comunitari au scăzut de la 63 718 la 45 341 tone între 1998/1999 și 2000/2001, reflectând diminuarea consumului și creșterea importurilor observate în această perioadă. Cu toate acestea, în ciuda creșterii consumului înregistrat în anul următor, vânzările au continuat să scadă între 2000/2001 și 2001/2002 (-20 %), ajungând la 36 156 tone, în timp ce, în aceeași perioadă, importurile au depășit dublul lor, ajungând la 44 804 tone. Această situație reflectă dominarea crescândă a pieței de către importuri. În cursul perioadei 2002/2003, vânzările au continuat să scadă, ajungând la 28 030 tone, cel mai scăzut nivel istoric al acestora. În patru ani, vânzările au scăzut astfel cu 56 %.

6.1.8. Cota de piață

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Cota de piață (în %)	79 %	76 %	69 %	44 %	38 %

- (52) Cota de piață deținută de producătorii comunitari a scăzut de la 79 la 69 % între 1998/1999 și 2000/2001, la 44 % în 2001/2002 și la 38 % în 2002/2003. Puternicele scăderi observate în ultimele două perioade dovedesc pătrunderea crescândă a importurilor pe piață, deși producătorii comunitari au scăzut prețurile lor cu 17 % între 2000/2001 și 2001/2002 și cu 6 % în 2002/2003.
- (53) Combinarea acestei scăderi de prețuri și a pierderii de cote de piață în favoarea importurilor a coincis cu o scădere netă al rentabilității producătorilor comunitari (a se vedea în continuare).

6.1.9. Prețul produsului similar și subcotarea

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Prețul unitar al vânzărilor comunitare (în EUR/tonă)	826	790	925	827	781
Prețul unitar al exporturilor chineze, drepturi vamale incluse (în EUR/tonă) (*)	732	773	910	790	691
Subcotarea (în EUR/tonă)	94	17	15	37	90
Subcotarea (în %)	11 %	2 %	2 %	4 %	12 %

(*) Sursa: Eurostat.

- (54) Prețul mediu al produsului similar a scăzut între 1998/1999 și 1999/2000, dar a crescut din nou în 2000/2001 cu 17 %, ajungând la 925 EUR pe tonă. Acesta a scăzut din nou la 827 EUR pe tonă în 2001/2002 și la 781 EUR pe tonă în 2002/2003.
- (55) Pentru a stabili nivelul subcotării, datele privind prețurile au fost examinate pentru perioade comparabile, la același stadiu comercial și pentru vânzări efectuate unor clienți similari. Dintr-o comparație între prețurile medii franco fabrică ale producătorilor comunitari, pe de o parte, și prețurile medii practicate de producătorii-exportatori față de importatorii comunitari (CIF frontieră comunitară după vămuire), pe de altă parte, a rezultat că prețurile interne au fost subcotate de la 2 la 12 % pentru cele cinci perioade examinate.

6.1.10. Rentabilitatea

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Profit/pierderi nete la vânzările comunitare (în %)	4,0 %	0,5 %	6,8 %	-1,7 %	-4,3 %

- (56) Rentabilitatea vânzărilor producătorilor comunitari în Comunitate a cunoscut variații semnificative în cursul celor cinci ani în cauză. Rentabilitatea cea mai scăzută a fost înregistrată în 2001/2002 și în 2002/2003, în timp ce aceasta a atins cel mai înalt nivel în 2000/2001. În 2002/2003, în momentul în care importurile au atins punctul culminant pentru perioada în cauză, prețurile medii ale produsului importat și ale produsului comunitar au scăzut la 605, respectiv la 781 EUR/tonă. Această cădere a prețurilor și diminuarea volumului vânzărilor au coincis cu deteriorarea rentabilității producătorilor comunitari, care a scăzut de la 6,8 % la -1,7 % în 2001/2002. Această tendință s-a menținut, astfel încât pierderile s-au agravat în 2002/2003 (-4,3 %).
- (57) Subcotarea prețurilor reflectă diferența între prețul produsului importat și prețul pe care l-ar putea pretinde producătorii comunitari în absența prejudiciului. Nivelul de subcotare a prețurilor s-a stabilit pe baza prețului mediu ponderat neprejudiciabil pe tonă de produs comunitar. Acest preț a fost calculat prin majorarea costului de producție al produsului comunitar (ajustat pentru a se ține seama de costurile de transport și pentru a se asigura astfel o comparație echitabilă cu importurile livrate în principalele zone geografice de consum) cu o marjă de profit de 6,8 %. Aceasta a fost considerată rezonabilă, deoarece corespunde profiturilor realizate de producătorii comunitari într-o situație normală de comerț, neafectată de o creștere bruscă și semnificativă a importurilor. Acest preț neprejudiciabil a fost comparat cu prețul mediu ponderat pe tonă de produs în cauză importat între aprilie și decembrie 2003, în același stadiu comercial, CIF frontieră comunitară, mărit cu drepturile vamale, costurile posterioare importului și cu profitul importatorilor. Diferența dintre aceste două prețuri a fost exprimată în procentul prețului CIF frontieră comunitară a produsului importat și dă o subcotare a prețurilor de 57,9 %.

6.1.11. Stocurile

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Stocurile de închidere (în tone)	13 016	10 628	11 205	17 279	11 069

- (58) După ce au scăzut între 1998/1999 și 2000/2001, stocurile au crescut puternic în 2001/2002, înainte de a scădea din nou la nivelul lor din 2000/2001 în 2002/2003, când producătorii comunitari și-au redus stocurile ridicate, diminuând producția. Această creștere a stocurilor între 2000/2001 și 2001/2002 a coincis cu scăderea de 20 % a volumului vânzărilor realizate în Comunitate de către producătorii comunitari, care este cauza principală a acesteia.

6.1.12. Concluzie

- (59) Datele arată că, în timp ce capacitățile de producție au crescut ușor la începutul perioadei în cauză, indicele de utilizare a capacităților, producția, ocuparea forței de muncă, productivitatea, fluxul lichidităților și randamentul capitalului angajat au avut o tendință de scădere. În ansamblu, în contextul unui consum care, în scădere timp de doi ani, a recuperat practic nivelul său anterior, pentru a cunoaște o nouă scădere în 2002/2003, datele evidențiază o evoluție negativă a vânzărilor, a cotei de piață, a prețurilor și a rentabilității în 2001/2002, precum și în 2002/2003. Stocurile au crescut în 2001/2002, dar au revenit la nivelul lor anterior în 2002/2003.
- (60) Comisia subliniază în special că, în 2001/2002, deoarece importurile s-au dublat (44 804 tone), producătorii comunitari au văzut volumul vânzărilor lor în Comunitate scăzând (36 156 tone), iar rentabilitatea lor ajungând la -1,7 %, în timp ce consumul era în creștere. Într-o asemenea situație, când s-ar fi putut aștepta ca importurile să urmeze evoluția consumului, iar prețurile să se mențină, importurile au depășit dublul lor, iar prețurile, atât ale produsului importat, cât și ale produsului comunitar, au scăzut puternic.
- (61) În plus, în 2002/2003, când consumul a scăzut cu 10 %, importurile nu s-au diminuat, iar producătorii comunitari au suferit principalele efecte ale scăderii consumului, vânzările lor scăzând cu 22 %, în timp ce prețurile scădeau cu 6 %. Adăugându-se excedentului de stocuri din anul precedent, aceste efecte negative au constrâns producătorii comunitari să-și reducă în mod semnificativ producția.
- (62) Această combinație de factori se reflectă în indicatorii economici ai situației producătorilor comunitari. Aceștia din urmă au înregistrat o pierdere a cotei de piață, care a atins nivelul cel mai scăzut în 2002/2003 și au suferit o scădere a vânzărilor în cifre absolute, atât în 2001/2002, cât și în 2002/2003. Aceștia au fost, prin urmare, obligați să-și reducă producția în fiecare din aceste perioade, ceea ce a atras după sine o scădere a indicelui de utilizare a capacităților în 2001/2002 și 2002/2003. Productivitatea și ocuparea forței de muncă au înregistrat, de asemenea, o scădere netă în 2001/2002 și 2002/2003. Scăderea volumului și prețurilor de vânzare în Comunitate au determinat, în mod general, o scădere de 29 % a veniturilor producătorilor comunitari, de la 41,9 milioane EUR în 2000/2001 la 29,9 milioane EUR în 2001/2002 și la 21,9 milioane EUR în 2002/2003. În același timp, rentabilitatea acestor producători a scăzut de la 6,8 la -1,7 % în 2001/2002 și la -4,3 % în 2002/2003.
- (63) Ținând cont de toți acești factori, Comisia a ajuns la concluzia că producătorii comunitari au suferit un prejudiciu grav.

7. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

- (64) Pentru a determina existența unei legături de cauzalitate între creșterea importurilor și prejudiciul grav, garantând că prejudiciul cauzat de alți factori nu se impută creșterii importurilor, Comisia a procedat după cum urmează:
- s-a făcut o distincție între efectele prejudiciabile ale factorilor care erau considerați că ar cauza un prejudiciu;

- aceste efecte prejudiciabile au fost atribuite factorilor care le-au cauzat și
- după ce s-a imputat prejudiciul tuturor factorilor de cauzalitate prezenți, Comisia a stabilit dacă creșterea importurilor constituie o cauză „reală și substanțială” a prejudiciului grav.

7.1. ANALIZA FACTORILOR DE CAUZALITATE

7.1.1. Efectele creșterii importurilor

- (65) Piața conservelor de mandarine este o piață transparentă în ceea ce privește sursele de aprovizionare și clienții. Conservele de mandarine fiind prin esență un produs de bază, concurența între produsul în cauză și produsul similar are loc, în principal, la nivelul prețurilor.
- (66) În perioada dintre 2000/2001 și 2002/2003, cota de piață a importurilor a crescut, trecând de la 31 la 56 %, atingând apoi 62 %, în timp ce cota de piață a producătorilor comunitari a scăzut de la 69 la 44 %, ajungând ulterior la 38 %. În aceeași perioadă, importurile, exprimate în procentaj al producției comunitare, au crescut de la 34 la 74 %, apoi la 113 %, ceea ce arată că și importurile au crescut în raport cu producția, în detrimentul producătorilor comunitari.
- (67) În ceea ce privește prețurile, între 2000/2001 și 2002/2003, în conformitate cu Eurostat, prețul mediu unitar al produsului importat pe piața comunitară a scăzut mai întâi de la 729 la 691 EUR pe tonă și ulterior la 605 EUR pe tonă. În aceeași perioadă, prețul mediu unitar al produsului comunitar s-a diminuat, de la 925 la 827 EUR pe tonă, iar apoi la 781 EUR pe tonă. Doar scăderea prețului unitar mediu al produsului similar ar fi avut ca efect o scădere de 11 % (4,4 milioane EUR) din veniturile realizate de producătorii comunitari din vânzările lor în Comunitate în 2001/2002, urmată de o nouă scădere de 6 % (1,7 milioane EUR) în 2002/2003. Ținând cont de scăderea simultană a volumului vânzărilor, veniturile din vânzările în Comunitate s-au diminuat cu 12 milioane EUR în 2001/2002 și cu 8 milioane EUR în 2002/2003. Aceste scăderi ale veniturilor (asociate cu o creștere a costurilor) au provocat o puternică deteriorare a rentabilității, iar producătorii comunitari au înregistrat pierderi de ordinul a 1,7 % în 2001/2002 și 4,3 % în 2002/2003.
- (68) Având în vedere motivele formulate anterior, Comisia concluzionează că există o corelație între creșterea importurilor la preț scăzut și prejudiciul grav suferit de producătorii comunitari și că această creștere a importurilor a avut efecte prejudiciabile manifestate, în special, printr-o presiune în vederea reducerii prețurilor și printr-o reducere a volumului vândut de producătorii comunitari pe piața Comunității.

7.1.2. Efectele modificării consumului

- (69) Comisia a efectuat o analiză completă a efectelor prejudiciabile ale scăderii consumului înregistrată între 1998/1999 și 2000/2001. Această scădere trebuie evaluată în contextul tendinței generale observate în perioada examinată de cinci ani. Consumul a scăzut de la 80 065 tone în 1998/1999 la 74 056 tone în 1999/2000 și la 65 676 tone în 2000/2001. Ulterior a crescut la 15 284 tone, ajungând la 80 960 tone în 2001/2002, scăzând ulterior la 72 843 tone în 2002/2003.
- (70) Comisia observă că, în timp ce în 2000/2001 consumul a atins nivelul său cel mai mic din perioada examinată, în același an producătorii comunitari au fost cei mai rentabili (6,8 %). Pe de altă parte, consumul a ajuns la 80 960 tone în 2001/2002 (nivelul cel mai ridicat din perioadă), în timp ce, în același an, rentabilitatea producătorilor comunitari a scăzut la -1,7 %. Nu există, prin urmare, nici o corelație clară între consumul în sine, pe de o parte, și rentabilitatea și situația economică generală a producătorilor comunitari, pe de altă parte.

- (71) În cursul examinării efectelor consumului asupra rentabilității producătorilor comunitari, s-a ținut cont de reacția diferiților participanți pe piață la variațiile consumului. În acest sens, s-a constatat că, în timp ce producătorii comunitari au fost constrânși să-și reducă vânzările în Comunitate cu aproximativ 9 185 tone în 2001/2002 în raport cu 2000/2001, importurile au realizat o bruscă tendință de creștere (+ 24 469 tone). Similar, în 2002/2003, în timp ce importurile s-au menținut la nivelul lor din anul precedent, vânzările producătorilor comunitari au scăzut cu mai mult de 8 000 tone.
- (72) În ceea ce privește efectele asupra prețurilor, fluctuațiile consumului de produse în conserve, a căror durată de conservare este foarte lungă, nu ar trebui în mod normal să aibă efecte semnificative asupra prețurilor, cu condiția ca producția să fie adaptată la nevoile pieței. În această privință, se pare că producătorii comunitari au reacționat prin reducerea producției și vânzărilor mai mult decât trebuia pentru a se adapta la scăderea consumului, astfel cum o dovedește diminuarea paralelă a stocurilor.
- (73) În același mod, o presiune mai mică asupra prețurilor ar fi permis, de asemenea, minimizarea efectelor prejudiciabile decurgând din prețurile mici. Factorul esențial care trebuie luat în considerare este profitul, a cărui scădere ar fi fost limitată în cazul în care prețurile și volumele vânzărilor nu ar fi scăzut puternic. Prin urmare, este rezonabil să se concluzioneze că, în lipsa unei creșteri bruște a importurilor la preț mic, scăderea consumului nu ar fi provocat scăderea substanțială a profiturilor.
- (74) Chiar dacă toți participanții la piață și-au adaptat producția, vânzările producătorilor comunitari ar fi fost mai mici în 1999/2000, 2000/2001 și 2002/2003. Cu toate acestea, în 2001/2002, consumul a atins nivelul său cel mai ridicat din 1998/1999, aproximativ același volum ca cel din acel an. Dar, în același an, vânzările producătorilor comunitari au fost mai mici cu 29 438 tone, respectiv cu 43 %, decât vânzările din 1998/1999. La rândul lor, importurile au crescut în 2001/2002 cu 28 457 tone, în raport cu 1998/1999. Importurile au crescut, așadar, considerabil între 1998/1999 și 2001/2002, în ciuda unui progres minim al consumului.

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Evoluția reală a consumului (în tone)	80 065	74 056	65 676	80 960	72 843
Cota de piață reală (în %)	80 %	76 %	69 %	45 %	38 %
Cota de piață (simulare) (în %) (*)	80 %	71 %	57 %	45 %	35 %

(*) Simulare la un nivel de consum constant pe toată perioada care corespunde nivelului din 1998/1999.

- (75) Tabelul precedent arată că, chiar în cazul în care consumul ar fi rămas constant pentru întreaga perioadă în cauză, cota de piață a industriei comunitare nu ar fi evoluat într-un mod substanțial diferit. Aceasta atestă că evoluția consumului a avut doar un impact limitat asupra acestei cote de piață.
- (76) Având în vedere aceste motive, se concluzionează că, deși există, legătura între scăderea consumului și efectele prejudiciabile observate nu este substanțială.

7.1.3. Efectul modificării cantităților exportate

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Exporturi (în tone)	21 316	21 672	14 544	18 099	17 780

- (77) Comisia a examinat, de asemenea, efectele diminuării exporturilor. Între 1998/1999 și 2000/2001, volumul exporturilor producătorilor comunitari de conserve de mandarine a scăzut de la 21 316 la 14 544 tone, acești producători trebuind să cedeze cote de piață din cauza concurenței exercitate de produsele chineze cu preț mic (în special, ca rezultat al litigiului privind hormonii, evocat în considerentul 35). Între 2000/2001 și 2001/2002, exporturile au crescut iar la 18 099 tone, și la 17 780 tone în timpul perioadei 2002/2003. Pentru perioada de cinci ani luată în considerare, exporturile au scăzut cu aproximativ 3 500 tone, deși principala scădere s-a înregistrat între 1999/2000 și 2000/2001 (an cu cea mai puternică rentabilitate a producătorilor comunitari). În 2001/2002 exporturile au crescut, ceea ce a fost benefic pentru producătorii comunitari. În perioada cea mai recentă, între 2001/2002 și 2002/2003, exporturile s-au diminuat cu 319 tone, respectiv 1,7 %, și nu reprezentau decât 0,8 % din producția comunitară.
- (78) Este necesar, de asemenea, să se noteze că doar vânzările în Comunitate au fost luate în considerare pentru calculul rentabilității prevăzute la punctul 6.1.10. Ca urmare, scăderea rentabilității înregistrată de producătorii comunitari în ultima perioadă este în mare măsură independentă de efectele exporturilor.
- (79) Având în vedere motivele de mai sus, se concluzionează că există o anumită legătură între diminuarea exporturilor și efectele prejudiciabile observate, în măsura în care, de exemplu, această diminuare a exporturilor a contribuit la scăderea producției și a utilizării capacităților. Se consideră, cu toate acestea, că efectele scăderii exporturilor s-au simțit în principal între 1999/2000 și 2000/2001 (într-o perioadă în care producătorii comunitari erau încă rentabili), iar reducerea foarte mică a exporturilor înregistrată în 2002/2003, echivalentă cu cel puțin 1 % din producția comunitară, nu a avut efecte semnificative.

7.1.4. Efectele eventualelor capacități excedentare

- (80) Comisia a încercat să stabilească dacă efectele prejudiciabile sunt imputabile existenței capacităților excedentare printre producătorii comunitari. O singură variație, modestă, a capacității de producție teoretice estimate a fost observată în perioada anchetei, respectiv în 1999/2000, când capacitatea de producție a crescut cu 2 %, la 129 260 tone.
- (81) Această creștere a capacităților a contribuit la scăderea indicelui de utilizare a capacităților în 1999/2000 și în anii următori, fiindcă, contrar previziunilor, nevoia de capacități suplimentare nu s-a concretizat. S-a concluzionat, prin urmare, că există o legătură între creșterea capacităților și efectele prejudiciabile observate la începutul perioadei în cauză de cinci ani, dar că aceste capacități suplimentare nu au influențat decât foarte puțin rentabilitatea generală a producătorilor comunitari.

7.1.5. Efectul ofertei insuficiente de materie primă

- (82) Anumiți exportatori au susținut că scăderea producției producătorilor comunitari ascunde o penurie de aprovizionare cu materie primă (și anume, citricele mici proaspete) pe piața Uniunii Europene. Cu toate acestea, bazându-se pe examinarea pieței comunitare a citricelor mici proaspete, Comisia concluzionează că oferta este suficientă pentru a satisface cererea industriei de transformare.
- (83) Tabelul A arată producția reală de citrice mici și proaspete (clementine, mandarine și satsumas) din 1998 până în 2002.

Tabelul A

An	1998	1999	2000	2001	2002
Producție	2 329 341	2 823 106	2 511 550	2 379 634	2 650 000

Sursă: CLAM.

7.1.6. Cererea de citrice mici și proaspete în industria de transformare

- (84) Tabelul B prezintă cantitățile de clementine și satsumas utilizate de industria de transformare pentru fabricarea conservelor de mandarine din 1998/1999 în 2002/2003.

Tabelul B

Perioada	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Satsumas și clementine	120 000	110 000	95 000	95 000	60 000

- (85) Astfel cum arată tabelele A și B, oferta de citrice mici și proaspete pe piața comunitară este net superioară cererii din industria de transformare.
- (86) Industria de transformare este, cu toate acestea, în concurență cu alți cumpărători de satsumas și de clementine proaspete și se pare că capacitatea sa de a face față acestei concurențe este redusă de scăderea prețurilor produsului similar. Prețul mandarinelor proaspete destinate transformării este stabilit în contracte anuale încheiate între fabricanții de conserve și agricultorii la începutul perioadei. Tabelul C arată prețul obținut de producători pentru mandarinele destinate punerii în conserve.

Tabelul C

Perioada	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Piața fructelor proaspete (în EUR/tonă)	547	498	571	557	527
Punerea în conserve (în EUR/tonă)	256	255	313	245	172

- (87) Diferența de preț reflectă doi factori. În primul rând, producătorii comunitari întâlnesc tot multe dificultăți în achiziționarea materiilor prime (mandarine și satsumas proaspete) la un preț care să le permită să atingă o rentabilitate rezonabilă. În al doilea rând, având în vedere prețurile mici pe care producătorii comunitari le oferă producătorilor de satsumas, aceste fructe fiind utilizate în special în scopul de a fi puse în conserve, agricultorii își reorientează producția către clementine, dorind prin aceasta să amelioreze rentabilitatea. Cu toate acestea, acest proces nu este încă suficient de avansat pentru a exercita efecte semnificative asupra aprovizionării producătorilor comunitari.
- (88) Prin urmare, Comisia concluzionează că nici o penurie de aprovizionare nu a contribuit la prejudiciul suferit de producătorii comunitari.

7.1.7. Alți factori

- (89) Nici un alt factor (altul decât cei analizați la punctele 7.1.1-7.1.6) nu a fost identificat de serviciile Comisiei sau evocat de părțile interesate în cadrul anchetei.

7.2. IMPUTAREA EFECTELOR PREJUDICIABILE

- (90) Prejudiciul grav suferit de producătorii comunitari a luat, în principal, forma unei diminuări a volumului vânzărilor, a unei scăderi a prețurilor unitare, a unei înrăutățiri a rentabilității și a pierderilor financiare. Comisia a stabilit că în afară de creșterea importurilor, trei factori au contribuit la prejudiciu: scăderea consumului, diminuarea exporturilor și creșterea capacităților.

- (91) În primul rând, consumul a scăzut între 1998/1999 și 2000/2001, după care a crescut între 2001/2002, apoi a scăzut iar în cursul ultimei perioade. Cu toate acestea, importurile nu au avut aceeași tendință ca și consumul, iar Comisia consideră că scăderea consumului între 1998/1999 și 2000/2001 nu a avut consecințe majore asupra volumului sau prețurilor. Scăderea consumului observată în 2002/2003 a coincis cu scăderea volumului și prețurilor de vânzare, precum și a rentabilității producătorilor comunitari, iar Comisia a ajuns la concluzia că această scădere a consumului a contribuit la prejudiciul grav suferit de producătorii comunitari.
- (92) Comisia a examinat ulterior diminuarea exporturilor producătorilor comunitari în perioada celor cinci ani în cauză. Aceste exporturi s-au diminuat la începutul perioadei, dar, la sfârșitul perioadei, au crescut din nou, deși producătorii comunitari sufereau un prejudiciu grav, apoi au scăzut ușor. Prin urmare, evoluția exporturilor a avut un efect cu mult redus asupra producătorilor comunitari în cursul perioadelor 2001/2002 și 2002/2003 decât creșterea bruscă a importurilor.
- (93) Comisia a examinat, de asemenea, creșterea capacităților intervenită în 1999/2000 și menținută în continuare. Aceasta a constatat că este nesemnificativ costul anual al acestor capacități suplimentare.
- (94) Comisia, după ce s-a asigurat că efectele altor factori nu sunt imputate creșterii importurilor, a notat că există o legătură de cauzalitate reală și substanțială între, pe de o parte, scăderea volumului și a prețurilor de vânzare și scăderea rentabilității producătorilor comunitari și, pe de altă parte, creșterea importurilor, care nu numai că a fost mult mai rapidă decât creșterea consumului între 2000/2001 și 2001/2002, dar a intervenit chiar când acesta din urmă scădea, din 1998/1999 în 2000/2001 și 2002/2003.

7.2.1. Concluzie

- (95) După ce a examinat efectele prejudiciabile ale celorlalți factori cunoscuți, luați izolat și disociați de efectele prejudiciabile ale creșterii importurilor și, după ce a verificat că prejudiciul cauzat de acești alți factori nu se atribuia importurilor, Comisia a ajuns la concluzia că există o legătură reală și substanțială între creșterea importurilor și prejudiciul grav suferit de producătorii comunitari.

8. INTERESUL COMUNITĂȚII

8.1. OBSERVAȚII PRELIMINARE

- (96) Măsurile de salvagardare au ca scop remedierea unui prejudiciu grav și prevenirea unei noi deteriorări a situației producătorilor comunitari ai produsului în cauză. În afara evoluției neprevăzute a circumstanțelor, creșterii importurilor, prejudiciului grav și legăturii de cauzalitate, Comisia a examinat dacă există motive economice imperative care pot duce la concluzia că nu este în interesul Comunității să instituie măsuri definitive. În acest scop, efectele măsurilor asupra tuturor părților interesate și consecințele posibile ale adoptării sau ale neadoptării unor astfel de măsuri au fost examinate pe baza probelor disponibile.

8.2. INTERESUL PRODUCĂTORILOR COMUNITARI

- (97) Producătorii comunitari au investit în mod considerabil și dispun de sistemele de producție cel mai puternic mecanizate și automatizate din lume. Aceștia sunt viabili și competitivi în condiții normale de piață. În timpul perioadei în cauză, producătorii comunitari au înregistrat o scădere semnificativă a producției și vânzărilor, în urma cărora le este imposibil să mai fie rentabili. Poziția lor continuă să fie amenințată în cazul în care importurile la prețuri mici se mențin la nivelul ridicat actual.

- (98) Instituirea unor măsuri de salvagardare definitive ar da producătorilor comunitari posibilitatea de a-și restructura producția produsului în cauză și, prin urmare, de a asigura viabilitatea pe termen lung a acestora și, în mod mai general, a activităților lor. Aceasta le-ar acorda timpul necesar pentru a se restructura și beneficia de creșterea cheltuielilor din cercetare și dezvoltare care urmăresc să reducă și mai mult costurile de producție. Planurile de consolidare a sectorului sunt încă destul de avansate, dar este nevoie de timp pentru a încheia această consolidare și a obține beneficii. În plus, a fost identificat un anumit număr de măsuri de reducere a costurilor, care implică o cooperare mai strânsă între producătorii comunitari pentru achiziționarea de materii prime, altele decât fructele proaspete (care fac deja obiectul unor acorduri de achiziționare comună).

8.3. INTERESUL PRODUCĂTORILOR DE CITRICE MICI ȘI PROASPETE DIN COMUNITATE

- (99) Producătorii de fructe proaspete care alimentează producătorii comunitari cu materie primă au de câștigat dintr-o cerere fermă și previzibilă la un preț care le permite să realizeze un profit rezonabil. Se pare că prezența unor cantități ridicate ale produsului în cauză importat la preț mic provoacă, printre altele, o scădere a prețului materiei prime (citricele mici proaspete și, în special, satsumas) pe piața comunitară. Adoptarea de măsuri care urmăresc reducerea volumului acestor importuri la preț mic este, prin urmare, în interesul producătorilor de fructe proaspete.

8.4. INTERESUL UTILIZATORILOR ȘI IMPORTATORILOR ÎN COMUNITATE

- (100) Pentru a evalua efectul măsurilor asupra importatorilor și utilizatorilor, Comisia a trimis un chestionar importatorilor și utilizatorilor cunoscuți ai produsului în cauză de pe piața Comunității. Au răspuns nouă importatori. În schimb, nu s-a primit nici un răspuns de la utilizatorii care nu au nici o legătură cu acești importatori.
- (101) Anumiți importatori ai produsului în cauză au declarat că nu este necesar să se instituie măsuri, deoarece problemele întâlnite de producătorii comunitari se explică mai mult prin prețurile lor ridicate și printr-o ofertă insuficientă de mandarine proaspete destinate punerii în conserve în Comunitate, decât prin creșterea importurilor. S-a observat, cu toate acestea că, spre sfârșitul perioadei 2001/2002, când importurile au crescut la 44 804 tone, iar vânzările producătorilor comunitari au scăzut la 36 156 tone, stocurile acestora din urmă au crescut de la 6 074 la 17 279 tone. Acest lucru pare să demonstreze că scăderea vânzărilor producătorilor comunitari nu se datorează dificultăților de aprovizionare, ci unui alt factor, explicația cea mai plauzibilă fiind dominația crescândă a importurilor la preț mic.
- (102) Importatorii au adăugat că este preferabil să se mențină mai multe surse de aprovizionare și că, în cazul în care se adoptă măsuri, acestea nu trebuie să ia forma unui sistem de preț minim sau a unui contingent alocat în conformitate cu principiul „primul venit, primul servit”, care nu ar face decât să perturbeze mai mult piața. Aceștia au subliniat în principal că aplicarea principiului „primul venit, primul servit” ar încuraja importurile de la început de an, până la epuizarea contingentului, iar cererea s-ar orienta ulterior spre furnizorii locali. Importatorii au subliniat, de asemenea, că este foarte important pentru comercianții de pe principalele piețe europene și consumatori să continue să aibă acces la un produs de bună calitate la preț mic.
- (103) Măsurile definitive se prezintă sub forma unui contingent tarifar care reflectă nivelul tradițional al importurilor. În consecință, dezavantajele pentru utilizatori și importatori nu pot fi considerate de natură să contrabalanseze beneficiile pe care ar trebui să le obțină producătorii comunitari ca urmare a măsurilor despre care se consideră că se limitează la minimumul necesar pentru prevenirea oricărei deteriorări suplimentare a situației lor.

8.5. INTERESUL CONSUMATORILOR DIN COMUNITATE

- (104) Produsul în cauză fiind un produs de consum, Comisia a informat diferite organizații ale consumatorilor despre deschiderea anchetei. Dat fiind că nici una nu a trimis nici un răspuns, se consideră că efectul asupra consumatorilor este minim.

9. EXTINDEREA UNIUNII EUROPENE

9.1. IMPORTURI ÎN ȚĂRILE ADERENTE

- (105) Dat fiind că măsurile se vor aplica după extinderea Uniunii, prevăzută pentru 1 mai 2004, Comisia a examinat, de asemenea, creșterea importurilor (în termeni absoluți și relativi) pentru Uniunea Europeană cu 25 de state membre.

	2000	2001	2002	2003
Importurile în țările aderente din țările terțe (în afara Uniunii Europene cu 25 de state membre)	2 562	4 268	5 350	6 528
Importurile din țările aderente din Uniunea Europeană cu 15 state membre	1 964	1 014	1 472	1 500 (*)
Total	4 527	5 283	6 821	8 028

(*) Estimare.

- (106) Importurile în țările aderente din țările terțe din afara Uniunii Europene cu 25 de state membre au crescut cu 67 %, de la 2 562 tone în 2000 la 4 268 tone în 2001. Acestea au continuat să crească, ajungând la 5 350 tone în 2002 (ceea ce corespunde unei noi creșteri cu 25 %) și au mai câștigat 22 % în 2003, ajungând la 6 528 tone.

- (107) Pentru a putea reflecta ceea ce înseamnă creșterea probabilă a importurilor în Uniunea Europeană cu 25 de state membre în acești ultimi ani, este necesar să se adune importurile în Uniunea Europeană și importurile în țările aderente din țările terțe (din afara Uniunii Europene cu 25 de state membre).

	2000	2001	2002	2003
Importurile în Uniunea Europeană (*)	17 573	20 335	44 804	44 813
Importuri în țările aderente din țările terțe (din afara Uniunii Europene cu 25 de state membre)	2 562	4 268	5 350	6 528
Total	20 135	24 603	50 154	51 341

(*) Datele se referă la sezoanele de punere în conserve, respectiv de la 1 octombrie al unui an până la 30 septembrie al anului următor.

- (108) Pe această bază, importurile totale în Uniunea Europeană cu 25 de state membre ar fi crescut cu 22 % din 2000 în 2001, de la 20 135 la 24 603 tone, crescând apoi cu 104 % din 2001 în 2002, până la 50 154 tone. Acestea s-ar fi menținut la acest nivel ridicat în 2003, crescând cu 2 %, ajungând la 51 341 tone.

- (109) Țările aderente nu produc produsul în cauză și, după cum s-a observat anterior, importurile în Uniunea Europeană cu 25 de state membre ar fi cunoscut o evoluție similară cu cea a importurilor în Uniunea Europeană cu 15 state membre. Prin urmare, se consideră că analiza prejudiciului grav și a legăturii de cauzalitate efectuată pentru Uniunea Europeană cu 15 state membre rămâne valabilă pentru Uniunea Europeană cu 25 de state membre.
- (110) Comisia s-a interesat, de asemenea, de problema interesului Comunității pentru Uniunea Europeană cu 25 de state membre. Țările aderente nu produc nici materia primă, nici produsul în cauză. Cu toate acestea, țările respective importă produsul în cauză, importurile lor reprezentând aproape 12 % din totalul importurilor în Uniunea Europeană cu 25 de state membre. Interesele importatorilor, utilizatorilor și consumatorilor din țările aderente sunt acelea ale oricărui importator/utilizator și consumator și nu diferă de cele ale importatorilor/utilizatorilor și consumatorilor, mult mai numeroși, din Uniunea Europeană cu 15 state membre. Interesele importatorilor/utilizatorilor și consumatorilor din Uniunea Europeană cu 15 state membre sunt identice cu cele ale acelorași părți din Uniunea Europeană cu 25 de state membre și sunt, prin urmare, perfect reprezentative pentru aceștia. Se consideră, prin urmare, că analiza prejudiciului grav și a legăturii de cauzalitate efectuată pentru Uniunea Europeană cu 15 state membre rămâne valabilă pentru Uniunea Europeană cu 25 de state membre.
- (111) Orice parte interesată care consideră că, în urma extinderii Uniunii Europene, menținerea măsurilor sub forma lor actuală nu se justifică pentru Uniunea Europeană cu 25 de state membre este invitată să își prezinte observațiile cu privire la acest punct Comisiei, până la 15 mai 2004, expunând în detaliu motivele pentru care aceasta din urmă ar trebui să înceapă o reexaminare a măsurilor.

10. CONSIDERAȚII GENERALE

- (112) Din cauza creșterii importurilor produsului în cauză (descrișă în considerentele 24-27), piața comunitară a produsului în cauză, acest produs fiind inclus în lista produselor enumerate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 privind organizarea comună a pieței în sectorul produselor transformate pe bază de fructe și legume ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 386/2004 ⁽²⁾, suferă perturbări grave care pot pune în pericol obiectivele din articolul 33 din tratat. Condițiile care se aplică eventual, formulate la articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 2201/96 sunt, prin urmare, îndeplinite.

11. CONSIDERAȚII FINALE

- (113) Analiza Comisiei cu privire la concluziile anchetei demonstrează că sunt îndeplinite condițiile pentru instituirea măsurilor de salvagardare.

11.1. FORMA ȘI NIVELUL MĂSURILOR

- (114) Pentru ca piața comunitară să rămână deschisă și pentru a asigura disponibilitatea unei oferte suficiente pentru satisfacerea cererii, este necesar să se instituie un sistem de contingente tarifare, pentru a cărui depășire se va plăti un drept suplimentar, astfel încât chiar importurile care depășesc aceste contingente să poată intra în Comunitate, cu condiția plății unui drept suplimentar. Acest drept suplimentar va trebui să fie stabilit la un nivel care permite evitarea unui prejudiciu grav cauzat producătorilor comunitari. Din acest punct de vedere, se observă că dreptul suplimentar stabilit în cadrul măsurilor provizorii de salvagardare [Regulamentul (CE) nr. 1964/2003] s-a dovedit insuficient pentru a reduce nivelul importurilor pe termen scurt. Într-adevăr, în perioada de aplicare a măsurilor provizorii – de la 9 noiembrie 2003 până la 10 aprilie 2004 – importurile produsului în cauză au continuat să crească, iar prețurile lor să scadă. În stadiul provizoriu, nivelul dreptului suplimentar a fost fixat la 155 EUR pe tonă. Este evident că acest nivel a fost compensat prin scăderile prețului mediu practicat de producătorii-exportatori din RPC, ajutați de stabilitatea monedei euro. Prin urmare, pentru obținerea efectului dorit, dreptul suplimentar ar trebui să fie mai mare de 155 EUR pe tonă.

⁽¹⁾ JO L 297, 21.11.1996, p. 29.

⁽²⁾ JO L 64, 2.3.2004, p. 25.

- (115) Nivelul dreptului suplimentar a fost calculat pe baza unui preț indicativ care permite producătorilor comunitari să realizeze un profit de 6,8 % din cifra de afaceri, ajustat pentru a ține cont de costurile de transport și pentru a asigura astfel o comparație echitabilă cu importurile livrate în principalele zone geografice de consum. Această valoare a fost apoi comparată cu prețul mediu la import pentru perioada cuprinsă între aprilie și decembrie 2003, la același stadiu comercial, ajustată la nivelul CIF frontieră comunitară și mărită cu drepturile vamale, costurile ulterioare importului și cu profitul importatorilor. Marja profitului menționată anterior se bazează pe o evaluare a profiturilor reale înregistrate de către producătorii comunitari în cursul perioadei cuprinse între 1998/1999 și 2001/2002. Nivelul subcotării prețurilor indicative astfel calculat a fost de 57,9 % din prețul CIF la import. Rezultă din aceasta un drept fix de 301 EUR pe tonă. Având în vedere că stabilitatea considerabilă a euro în raport cu yuan-ul chinez influențează prețul importurilor, nivelul dreptului va putea fi revizuit în cazul în care euro înregistrează în raport cu yuan-ul o scădere care poate afecta în mod semnificativ prețurile.
- (116) Pentru a menține accesul la piața comunitară, este necesar să se stabilească contingentele tarifare ținând seama de volumul importurilor într-o perioadă recentă. Cele trei sezoane cele mai recente pentru care sunt disponibile statistici de import sunt din 1999/2000 până în 2001/2002 (2002/2003 nu a fost considerat reprezentativ, pentru că în cursul acestui sezon a început procedura de salvagardare). Prin urmare, contingentele ar trebui să fie stabilite pe baza volumului mediu importat în această perioadă (27 570 tone pentru Uniunea Europeană cu 15 state membre). Având în vedere stocurile considerabile constituite de anumiți importatori și menținerea importurilor la un nivel ridicat, se estimează că este vorba despre volumul maxim care poate fi importat fără să se aplice un drept suplimentar. Se consideră că acest volum este de natură să permită producătorilor comunitari continuarea ajustărilor necesare, evitând ca situația lor să continue să se deterioreze.
- (117) Comisia observă că valoarea contingentelor tarifare va trebui revizuită, ca urmare a extinderii de la 1 mai 2004. Prin urmare, valoarea contingentelor stabilite pentru prima perioadă (27 570 tone pentru Uniunea Europeană cu 15 state membre) va trebui să fie mărită cu valoarea corespunzătoare cantității medii importate pe an de țările aderente din țările din afara Uniunii Europene pentru anii 2000-2002. Această medie se ridică la 4 060 tone. Prin urmare, contingentul tarifar al Uniunii Europene cu 25 de state membre pentru prima perioadă ar trebui să fie de 31 630 tone. Ultima perioadă având doar două sute douăsprezece zile, cota de import actuală pentru această ultimă perioadă ar trebui să fie redusă proporțional.
- (118) Pentru a menține fluxul schimburilor tradiționale și pentru a garanta că noile țări furnizoare pot avea acces pe piața comunitară, valoarea contingentelor tarifare ar trebui să fie repartizată între țările cu un interes substanțial în furnizarea produsului în cauză pe piața comunitară, o parte din această valoare trebuind să fie rezervată celorlalte țări, care nu au în prezent un asemenea interes substanțial. După consultarea RPC, singura țară care are un interes substanțial, Comisia consideră că este necesar să i se atribuie un contingent tarifar specific, stabilit proporțional cu cantitatea totală a produsului, livrată de această țară pentru perioada de trei ani (din 1999/2000 în 2001/2002). Majoritatea importurilor înregistrate în această perioadă fiind de origine chineză, s-a decis atribuirea unui contingent specific RPC și a altuia pentru toate celelalte țări.
- (119) Pe această bază, contingentul inițial alocat RPC pentru Uniunea Europeană cu 25 de state membre ar trebui să se ridice la 30 843 tone pentru o perioadă de un an, față de contingentul de 787 tone alocat pentru toate celelalte țări. S-a considerat că, în acest caz, contingentul alocat celorlalte țări nu ar permite nici concurența, nici intrarea noilor veniți pe piață. Este de dorit ca și alte țări decât RPC să aibă posibilitatea de a exporta produsul în cauză spre Comunitate. Contingentul rezervat pentru toate celelalte țări ar trebui, prin urmare, să fie stabilit la 3 % din consumul comunitar mediu pentru perioada în cauză (respectiv 2 314 tone pentru un an), ceea ce face ca volumul total al contingentelor să fie de 33 157 tone.

- (120) Având în vedere obligația de a liberaliza măsurile, valoarea globală a contingentelor anuale ar trebui să fie mărită cu 5 % pentru fiecare din perioadele următoare. Prin urmare, ar trebui mărită la 34 815 tone pentru perioada de până la 10 aprilie 2006, la 36 556 tone pentru perioada de până la 10 aprilie 2007 și la 22 294 tone pentru perioada care se termină la 8 noiembrie 2007 (două sute douăsprezece zile). Comisia va face o reexaminare la jumătatea perioadei a măsurilor, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 3285/94, pentru a examina efectele măsurii, pentru a stabili dacă și în ce măsură este oportună accelerarea ritmului de liberalizare și pentru a verifica dacă este necesară menținerea măsurilor în cauză. În cursul acestei reexaminări intermediare, Comisia va ține cont, de asemenea, de măsurile de restructurare luate de producătorii comunitari.
- (121) În conformitate cu legislația comunitară și cu obligațiile internaționale ale Comunității, măsurile de salvagardare nu ar trebui să se aplice nici unui produs originar dintr-o țară în curs de dezvoltare, cât timp partea importurilor produsului în cauză a acestei țări în Comunitate nu depășește 3 %. RPC este singura țară în curs de dezvoltare care nu îndeplinește condițiile care dau dreptul la beneficiul acestei derogări. Este necesar, prin urmare, să se precizeze țările în curs de dezvoltare cărora nu li se aplică aceste măsuri. Aceste țări sunt enumerate la anexa 2.

11.2. GESTIONAREA CONTINGENTELOR TARIFARE

- (122) Înainte de instituirea dispozițiilor, anumiți importatori și asociațiile lor au solicitat introducerea unui sistem care ar garanta importatorilor care importă în mod tradițional produsul în cauză din RPC anumite cantități determinate, în funcție de nivelul tradițional al importurilor acestora din RPC. Alți importatori au susținut că sistemul de contingente ar trebui să fie administrat în conformitate cu principiul „primul sosit, primul servit”, pentru a se evita sarcinile administrative inutile și pentru a menține concurența.
- (123) Comisia a publicat un aviz la 2 octombrie 2003 ⁽¹⁾ pentru a obține informațiile necesare pentru definirea celei mai adecvate metode de gestionare a contingentelor. Din informațiile comunicate rezultă că, pentru fiecare dintre sezoanele de punere în conserve 1999/2000, 2000/2001 și 2001/2002, majoritatea importurilor produsului în cauză (mai mult de 90 %) a fost efectuată de un mic număr de importatori (denumiți în continuare „importatori tradiționali”), care au importat o medie de 500 tone sau mai mult pentru fiecare perioadă. Restul importurilor a fost efectuat de alți importatori decât importatorii tradiționali (denumiți în continuare „alți importatori”).
- (124) Cu toate că anumiți importatori au susținut că este necesar să se coboare pragul de la care un importator este considerat ca tradițional (de exemplu, 300 tone sau mai puțin), a reușit din aplicarea măsurilor provizorii că numeroși importatori doresc să importe cantități mai mici. Prin urmare, pentru a servi mai bine interesele importatorilor de cantități mici, este preferabil să se mărească partea contingentului tarifar rezervată importatorilor care nu sunt tradiționali, decât să se coboare pragul de la care un importator obține statutul de importator tradițional.
- (125) În urma examinării solicitării, sprijinindu-se pe experiența dobândită în aplicarea măsurilor provizorii, Comisia observă următoarele:
- fără un sistem de licențe garantate, prețul produsului importat originar din RPC riscă să crească în mod spectaculos la începutul perioadei contingentului tarifar și să scadă puternic în continuare, în cazul în care importatorii vor atinge sau depăși volumul de import necesar pentru a-și onora comenzile (efecte denumite „efecte conjuncturale”). Producătorii comunitari riscă să fie afectați de efectele conjuncturale care decurg din alocarea contingentelor tarifare în funcție de principiul „primul sosit, primul servit”, dat fiind că cererea se va concentra pe importurile din RPC la începutul sezonului de punere în conserve și se va transfera spre produsul comunitar o dată ce contingentele tarifare vor fi epuizate, ceea ce riscă să antreneze o diminuare a vânzărilor producătorilor comunitari la început de perioadă. La aceasta se adaugă faptul că aceștia din urmă ar avea de suferit, de asemenea, din cauza incertitudinii generate de puternicele fluctuații ale prețurilor. O situație de acest fel ar pune în pericol obiectivul urmărit de aceste măsuri;

(¹) JO L 236, 2.10.2003, p. 30.

- este în interesul importatorilor actuali, care importă de obicei din RPC cantități substanțiale ale produsului în cauză, să adopte o dispoziție care să garanteze menținerea fluxurilor comerciale tradiționale și să le permită acestor importatori să importe din RPC o anumită cantitate a produsului în cauză, cu scutire de drepturi suplimentare. Este, de asemenea, în interesul noilor importatori să aibă posibilitatea de a importa produsul în cauză din RPC cu scutire de drepturi suplimentare;
- este în interesul comercianților cu amănuntul și al consumatorilor să continue să beneficieze de o aprovizionare suficientă cu produsul în cauză pe piața comunitară și să vadă prețurile stabilizându-se;
- măsurile definitive ar trebui să se prezinte sub o formă care să le permită să-și atingă obiectivul, reducând la minimum perturbările inutile ale pieței, respectiv puternicele fluctuații de prețuri și un efect negativ asupra producătorilor comunitari, precum și să asigure evitarea sarcinilor administrative inutile aplicate importatorilor. Din acest punct de vedere se observă că, în timpul perioadei de aplicare a măsurilor provizorii, importurile produsului în cauză au crescut, în timp ce prețul cu amănuntul practicat de cel puțin unul dintre principalii operatori pe piață a scăzut cu 17 %;
- măsurile ar trebui să ia o formă care să încurajeze o intensificare a concurenței între importatori și care să ofere importatorilor care nu sunt tradiționali posibilitatea de a intra pe piață.

(126) Ținând cont de aceste considerații, Comisia consideră că nu ar fi oportun să gestioneze contingentul tarifar în funcție de criteriul „primul sosit, primul servit”. Operatorii economici care importă în mod tradițional volume substanțiale ale produsului în cauză în Comunitate sau în țările aderente („importatori tradiționali”) ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita o licență care să le permită să importe, cu scutire de drepturi suplimentare, o anumită cantitate a produsului în cauză, determinată în funcție de nivelul tradițional al importurilor acestora din RPC. În același mod, ceilalți importatori care doresc să importe produsul în cauză originar din RPC în Comunitate, dar care nu îndeplinesc acest criteriu („alți importatori”) ar trebui să aibă posibilitatea să solicite o licență care să le permită să importe o anumită cantitate a produsului în cauză cu scutire de drepturi suplimentare.

(127) Prin urmare, ar trebui să fie instituit un sistem de licențe care subordonează dreptul de a importa produsul în cauză cu scutire de drepturi suplimentare prezentării unei licențe de import. Normele detaliate de aplicare a acestui sistem ar trebui să fie complementare sau să deroge de la normele stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1291/2000 al Comisiei din 9 iunie 2000 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de licențe de import și export și de certificate de fixare în avans pentru produsele agricole ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 322/2004 ⁽²⁾.

(128) Pentru a asigura buna funcționare a sistemului, dreptul de a solicita o licență ar trebui să fie rezervat operatorilor, persoanelor fizice sau juridice, indivizilor sau grupurilor care au importat recent în Comunitate sau în țările aderente. Sunt, de asemenea, necesare măsuri pentru a reduce la minimum numărul cererilor de licențe de import cu caracter speculativ, care ar putea să împiedice utilizarea totală a contingentelor tarifare. Prin urmare, pentru a putea solicita o licență, importatorii trebuie să fi importat recent în Comunitate o cantitate minimă rezonabilă de produse similare. Având în vedere natura și valoarea produsului în cauză, se consideră rezonabil să se ceară importatorilor să fi importat cel puțin 50 tone de produse transformate pe bază de fructe și legume prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/96, în cursul uneia sau mai multora dintre ultimele trei sezoane de punere în conserve (2000/2001, 2001/2002 și 2002/2003 pentru prima perioadă a măsurilor definitive, din 11 aprilie 2004 până la 10 aprilie 2005), pentru a putea solicita o licență. Ar trebui, de asemenea, să se prevadă o dispoziție care să impună plata unei garanții pentru fiecare tonă de produs în cauză pentru care se prezintă o cerere de licență de import. Această garanție ar trebui să fie stabilită la un nivel suficient de ridicat pentru a descuraja cererile speculative, dar nu în măsura de a descuraja operatorii care exercită o adevărată activitate comercială în raport cu produsele transformate pe bază de fructe și legume. În acest context, se consideră rezonabilă o garanție care corespunde unui procent de aproximativ 20 % din valoarea produsului în cauză importat.

⁽¹⁾ JO L 152, 24.6.2000, p. 1.

⁽²⁾ JO L 58, 26.2.2004, p. 3.

- (129) În temeiul măsurilor provizorii, 85 % din contingentul tarifar (23 435 tone pe o bază anuală) erau rezervate pentru importatorii tradiționali, față de 15 % pentru ceilalți importatori (4 135 tone pe o bază anuală). Măsurile ar trebui să permită păstrarea poziției importatorilor tradiționali, menținând concurența și lăsând celorlalți importatori posibilitatea de a avea acces pe piață. Numeroși importatori au obiceiul de a importa conserve de satsumas din RPC, dar fără să atingă pragul de 500 tone care le-ar permite să fie considerați importatori tradiționali. Având în vedere varietatea volumului importat de aceștia, s-a considerat mai echitabil să se mărească volumul contingentului tarifar care le este rezervat decât să se coboare pragul.
- (130) Se consideră că, în ciuda proporției importante a produsului în cauză importat de importatorii tradiționali în cursul ultimelor sezoane de punere în conserve, pentru a menține piața deschisă, pentru a menține concurența și pentru a oferi operatorilor care importă cantități mai mici posibilitatea de a participa la piață, o parte corespunzând cu 25 % din contingentul tarifar pentru produsele originare din RPC ar trebui să fie rezervată „celorlalți importatori”. Alocând 75 % din acest contingent importatorilor tradiționali în cadrul măsurilor definitive, volumul anual inițial al contingentului tarifar care le este rezervat s-ar menține la 23 132 tone. Ar fi astfel posibil să se mențină poziția importatorilor tradiționali, alocând o parte importantă din contingent importatorilor care nu sunt tradiționali în raport cu măsurile provizorii. Astfel, volumul alocat celorlalți importatori ar crește la 7 711 tone (25 % din contingentul tarifar).
- (131) Licențele pentru procentajul pertinent al contingentului tarifar alocat pentru perioada în cauză importatorilor tradiționali ai produsului în cauză originar din RPC ar trebui să fie eliberate acestor importatori la cerere și pe baza unor criterii obiective. Licențele pentru restul contingentului tarifar pentru perioada în cauză ar trebui să fie eliberate celorlalți importatori la cerere și pe baza unor criterii obiective. Aceste criterii sunt necesare pentru a da fiecărui importator tradițional posibilitatea de a-și menține poziția față de ceilalți importatori tradiționali, pentru a evita ca un singur importator să fie în măsură să controleze piața și pentru a menține concurența între importatori. Pentru importatorii tradiționali, criteriul obiectiv cel mai adaptat îl constituie cantitatea maximă (greutatea netă) a produsului în cauză, importată în fiecare sezon de punere în conserve din ultimele trei sezoane (2000/2001, 2001/2002 și 2002/2003 pentru prima perioadă a măsurilor definitive, din 11 aprilie 2004 până la 10 aprilie 2005). Pentru ceilalți importatori, criteriul obiectiv cel mai adaptat este o limită de 20 % din contingentul tarifar care le este rezervat pentru produsele de origine chineză (3 % din contingentul tarifar pentru produsele de origine chineză).
- (132) În ceea ce privește importurile produsului în cauză originar din alte țări decât RPC, dat fiind că importatorii tradiționali nu importă cantități substanțiale din aceste țări și deoarece contingentul tarifar care urmează să fie stabilit este cu mult mai ridicat decât importurile înregistrate în sezoanele precedente de punere în conserve, se consideră că totalitatea contingentului tarifar rezervat acestor importuri ar trebui să fie deschisă tuturor importatorilor pe aceeași bază și că (din motivele menționate anterior) criteriul obiectiv cel mai adaptat pentru limitarea cererilor de licență de import constă în a le plafona la 20 % din contingent.
- (133) Admisibilitatea mărfurilor importate din țările în curs de dezvoltare cu excluderea contingentelor tarifare este dependentă de originea mărfurilor respective. Includerea mărfurilor importate într-un contingent tarifar atribuit RPC sau într-un contingent tarifar rezervat importurilor originare din alte țări terțe depinde, de asemenea, de originea mărfurilor respective. Prin urmare, criteriile în vigoare în prezent pentru determinarea originii în Comunitate ar trebui să fie aplicate și, pentru a garanta o gestionare eficace a contingentelor tarifare, ar trebui să fie cerută prezentarea unui certificat de origine la frontiera comunitară pentru importurile produsului în cauză, cu excepția cazului în care aceste importuri sunt reglementate de o dovadă a originii, în conformitate cu normele stabilite pentru a putea beneficia de măsuri tarifare preferențiale.

11.3. DURATA

- (134) Măsurile definitive nu ar trebui să dureze mai mult de patru ani, ținând cont de perioada de aplicare a măsurilor provizorii intrate în vigoare la 9 noiembrie 2003. Prin urmare, acestea ar trebui să expire până la 8 noiembrie 2007,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Sistemul de contingente tarifare**

(1) Un sistem de contingente tarifare este deschis pentru importurile în Comunitate ale anumitor mandarine (inclusiv tangerine și satsumas), clementine, wilkings și alți hibridi similari de citrice preparate sau conservate, fără adaos de alcool, cu adaos de zahăr, clasificate în prezent la codurile NC 2008 30 55 și 2008 30 75 (denumite în continuare „conserve de mandarine”). Volumul contingentelor tarifare și perioada lor de aplicare sunt precizate la anexa I.

(2) Dreptul vamal normal prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 2658/87 al Consiliului ⁽¹⁾ sau orice drept vamal preferențial continuă să se aplice conservelor de mandarine importate în cadrul contingentelor prevăzute la alineatul (1).

(3) Sub rezerva articolului 9, importurile de conserve de mandarine neînsoțite de o licență, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), corespunzând țării lor de origine, sunt supuse unui drept suplimentar de 301 EUR pe tonă.

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentului regulament, se înțelege prin:

- (a) „sezon de punere în conserve”, o perioadă de douăsprezece luni de la 1 octombrie al unui an până la 30 septembrie al anului următor;
- (b) „țări aderente”, Letonia, Lituania, Estonia, Polonia, Ungaria, Republica Cehă, Slovacia, Slovenia, Malta și Cipru;
- (c) „importator”, un operator, o persoană fizică sau juridică, un individ sau un grup care au importat în Comunitate sau în țările aderente, în una sau mai multe dintre ultimele trei sezoane de punere în conserve, cel puțin 50 tone, în fiecare sezon de punere în conserve, de produse transformate pe bază de fructe și legume prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2201/96, independent de originea acestor importuri;
- (d) „importator tradițional”, un importator care a importat în medie 500 tone sau mai mult de conserve de mandarine în Comunitate sau în țările aderente în fiecare sezon de punere în conserve, în cursul ultimelor trei sezoane, independent de originea acestor importuri;
- (e) „cantitate de referință”, cantitatea maximă importată de conserve de mandarine pe fiecare sezon de punere în conserve de către un importator tradițional, în cursul ultimelor trei sezoane de punere în conserve;
- (f) „alți importatori”, importatori care nu sunt importatori tradiționali;
- (g) „origine”, țara din care este originar produsul importat, această origine putând fi RPC sau o țară decât RPC.

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2344/2003 al Comisiei (JO L 346, 31.12.2003, p. 38).

*Articolul 3***Sistemul de licențe de import**

- (1) Toate importurile supuse contingentelor prevăzute la articolul 1 alineatul (1) se subordonează prezentării unei licențe de import (denumită în continuare „licență”), eliberată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1291/2000, sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament.
- (2) Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1291/2000 nu se aplică licențelor. Rubrica 19 din licențe poartă mențiunea „0”.
- (3) Prin derogare de la articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1291/2000, drepturile derivate din licențe nu sunt transmisibile.
- (4) Valoarea garanției prevăzute la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1291/2000 este fixată la 150 EUR pe tonă netă.

*Articolul 4***Validitatea licențelor**

- (1) Cererile de licențe și licențele conțin, la rubrica 8, mențiunea țării de origine a produsului. Mențiunea „da” din această rubrică 8 este marcată cu o cruce. Licențele sunt valabile numai pentru produsele originare din țara indicată la această rubrică.
- (2) Licențele sunt valabile doar pentru perioada pentru care acestea au fost eliberate. Rubrica 24 trebuie să indice perioada de validitate a licenței (de exemplu: „licență valabilă doar de la 11 aprilie 2004 la 10 aprilie 2005”).

*Articolul 5***Cererile de licențe**

- (1) Numai importatorii pot solicita licențe.

Cererile de licențe sunt adresate autorităților naționale competente. Pentru a sprijini cererile lor, importatorii furnizează informații care permit verificarea de către autoritățile naționale competente, a respectării dispozițiilor articolului 2 literele (c) și (d) din prezentul regulament.

- (2) Pentru perioada de până la 10 aprilie 2005, cererile de licențe pot fi depuse de la 1 la 7 mai 2004. Pentru perioadele următoare, cererile de licențe pot fi depuse de la 1 la 8 februarie care precede imediat începutul perioadei în cauză.

- (3) Cererile de licențe depuse de importatorii tradiționali se referă la o cantitate care nu poate depăși cantitatea de referință privind importurile de conserve de mandarine originare din RPC pentru importatorul tradițional în cauză și 20 % din contingentul tarifar stabilit pentru importurile de conserve de mandarine originare din toate celelalte țări.

- (4) Cererile de licențe depuse de ceilalți importatori se referă la o cantitate care nu poate depăși 3 % din contingentul tarifar precizat în anexa I pentru importurile de conserve de mandarine originare din RPC și 20 % din contingentul tarifar stabilit pentru importurile de conserve de mandarine originare din toate celelalte țări.

- (5) Rubrica 20 din cererile de licențe cuprinde mențiunile „importator tradițional” sau „alt importator”, după caz, și „cererile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 658/2004”.

*Articolul 6***Alocarea contingentelor tarifare**

(1) Pentru importurile de origine chineză, contingentul tarifar definit la articolul 1 alineatul (1) este alocat după cum urmează, pentru fiecare perioadă:

- (a) 75 % pentru importatorii tradiționali;
- (b) 25 % pentru ceilalți importatori.

În cazul în care cantitatea alocată pentru o perioadă dată nu este utilizată în întregime de o categorie de importatori, restul poate fi alocat celeilalte categorii.

(2) Pentru importurile care nu sunt de origine chineză, contingentul definit la articolul 1 alineatul (1) este deschis importatorilor tradiționali și celorlalți importatori.

*Articolul 7***Comunicările statelor membre către Comisie**

(1) Statele membre informează Comisia în legătură cu cererile de licențe de import depuse și cu cantitățile la care se referă acestea.

(2) Pentru perioada de la 11 aprilie 2004 la 10 aprilie 2005, informațiile prevăzute la alineatul (1) sunt notificate cel târziu în data de 11 mai 2004 la ora 12 (ora Bruxelles-ului).

(3) Pentru fiecare dintre perioadele următoare, informațiile prevăzute la alineatul (1) sunt notificate până la 10 februarie care precede imediat începutul perioadei în cauză, la ora 12 (ora Bruxelles-ului).

(4) Informațiile prevăzute la alineatul (1) sunt comunicate pe cale electronică cu ajutorul unui formular trimis în acest scop de Comisia statelor membre. Aceste informații sunt difuzate pe tip de importator și în funcție de origine, în sensul articolului 2.

*Articolul 8***Eliberarea licențelor**

(1) Pe baza informațiilor comunicate de statele membre în conformitate cu articolul 7, ținând seama, de asemenea, de dispozițiile alineatului (2), Comisia stabilește, prin regulament, pentru fiecare origine și fiecare tip de importator, în sensul articolului 2, proporția în care trebuie să fie eliberate licențele. Această decizie este adoptată până la 2 iunie 2004 pentru perioada de la 11 aprilie 2004 până în 10 aprilie 2005 și, în toate celelalte cazuri, până la 15 martie care precede imediat perioada în cauză.

(2) Atunci când constată, pe baza informațiilor comunicate de statele membre, în conformitate cu articolul 7, că cererile de licențe depășesc cantitățile stabilite în conformitate cu articolele 1-6, Comisia fixează un procentaj unic de reducere care trebuie să fie aplicat cererilor de licențe în cauză.

(3) Licențele sunt eliberate de autoritățile naționale competente în a patra zi lucrătoare de la data intrării în vigoare a regulamentului prevăzut la alineatul (1).

(4) Atunci când, în conformitate cu alineatul (1), cantitatea pentru care este eliberată o licență este mai mică decât cantitatea cerută, cererea de licență poate fi retrasă într-un termen de trei zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a măsurilor adoptate în conformitate cu prezentul alineat. În caz de retragere a cererii, garanția este eliberată de îndată.

*Articolul 9***Țările în curs de dezvoltare**

Importurile de conserve de mandarine originare din una din țările în curs de dezvoltare precizate în anexa II nu sunt subordonate contingentelor tarifare, nici imputate asupra acestora.

*Articolul 10***Dispoziții generale**

(1) Originea conservelor de mandarine cărora li se aplică prezentul regulament este stabilită în conformitate cu dispozițiile în vigoare în Comunitate.

(2) Sub rezerva alineatului (3), punerea în liberă circulație în Comunitate a conservelor de mandarine originare dintr-o țară terță este subordonată prezentării unui certificat de origine eliberat de autoritățile naționale competente din țara în cauză, în conformitate cu condițiile formulate la articolul 47 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei. ⁽¹⁾

(3) Certificatul de origine prevăzut la alineatul (2) nu este cerut pentru importurile de conserve de mandarine însoțite de o dovadă a originii conformă cu normele stabilite pentru a putea beneficia de măsurile tarifare preferențiale.

(4) Dovada originii este acceptată doar în cazul în care conservele de mandarine corespund criteriilor de determinare a originii stabilite de dispozițiile în vigoare în Comunitate.

Articolul 11

Statele membre și Comisia cooperează strâns pentru ca dispozițiile prezentului regulament să fie respectate.

Articolul 12

Prezentul regulament intră în vigoare la 11 aprilie 2004 și se aplică până la 8 noiembrie 2007.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 aprilie 2004.

Pentru Comisie

Pascal LAMY

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2286/2003 (JO L 343, 31.12.2003, p. 1).

ANEXA I

Perioada	Contingent – RPC (în tone)	Contingent – toate celelalte țări (în tone)
de la 11.4.2004 până la 10.4.2005	30 843	2 314
de la 11.4.2005 până la 10.4.2006	32 385	2 430
de la 11.4.2006 până la 10.4.2007	34 004	2 551
de la 11.4.2007 până la 8.11.2007	20 738	1 556

ANEXA II

Lista țărilor în curs de dezvoltare excluse de la măsuri, deoarece cota lor din importurile comunitare a produsului în cauză nu depășește 3 %.

Emiratele Arabe Unite, Afganistan, Antigua și Barbuda, Angola, Argentina, Barbados, Bangladesh, Burkina Faso, Bahrain, Burundi, Benin, Brunei, Bolivia, Brazilia, Bahamas, Bhutan, Botswana, Belize, Republica Democrată Congo, Republica Centrafricană, Congo, Coasta de Fildeș, Chile, Camerun, Columbia, Costa Rica, Cuba, Capul-Verde, Djibuti, Dominica, Republica Dominicană, Algeria, Ecuador, Egipt, Eritreea, Etiopia, Fiji, Statele Federale ale Microneziei, Gabon, Grenada, Ghana, Gambia, Guineea, Guineea Ecuatorială, Guatemala, Guineea Bisau, Guyana, Honduras, Haiti, Hong Kong, Indonezia, India, Irak, Iran (Republica Islamică), Jamaica, Iordania, Kenya, Cambogia, Kiribati, Comore, Sf. Cristof și Nevis, Kuwait, Republica Democrată Populară Laos, Liban, Sf. Lucia, Sri Lanka, Liberia, Lesotho, Jamahiriya Arabă Libiană, Maroc, Madagascar, Insulele Marshall, Mali, Myanmar, Mongolia, Mauritania, Mauritius, Maldive, Malawi, Mexic, Malaezia, Mozambic, Namibia, Niger, Nigeria, Nicaragua, Nepal, Nauru, Oman, Panama, Peru, Papua-Noua-Guinee, Filipine, Pakistan, Palau, Paraguay, Qatar, Rwanda, Arabia Saudită, Insulele Solomon, Seychelles, Sudan, Sierra Leone, Senegal, Somalia, Surinam, São Tomé și Príncipe, El Salvador, Republica Arabă Siria, Swaziland, Ciad, Togo, Thailanda, Tunisia, Tonga, Timorul Oriental, Trinidad-și-Tobago, Tuvalu, Tanzania (Republica Unită a), Taipei-ul chinezesc, Uganda, Uruguay, Sf. Vincent-și-Grenadine, Venezuela, Vietnam, Vanuatu, Samoa, Yemen, Africa de Sud, Zambia și Zimbabwe.
